Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1908. Wydano i rozesłano dnia 18. kwietnia 1908. **Część VIII.**

Nr. 46.

U s t a w a

z dnia 4. lutego 1908 o zaliczeniu gminy Żabno, powiatu Dąbrowskiego, do miejscowości podlegających ustawie gminnej z dnia 3. lipca 1896 Dz. u. kr. Nr. 51.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Art. I.

Gmina Żabno, powiatu Dąbrowskiego, zaliczoną zostaje do miejscowości, w których obowiązuje ustawa gminna z dnia 3. lipca 1896 Dz. u. kr. Nr. 51.

Art. II.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Art. III.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Wiedeń, dnia 4. lutego 1908.

Franciszek Józef w. r.

Bienerth w. r.

Nr. 47.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa we Lwowie z 6. marca 1908 L. 27.743, tyczące się wzajemnego obrotu zwierzętami domowemi z krajami św. korony węgierskiej.

W myśl artykułu XX. ugody przyjętej ustawą z 30. grudnia 1907 Dz. u. p. Nr. 278, obowiązują — pod względem wzajemnego obrotu zwierzętami pomiędzy królestwami i krajami zastąpionymi w Radzie państwa z jednej, a krajami św. korony węgierskiej, z drugiej strony następujące przepisy wykonawcze wydane w porozumieniu z król. Rządem węgierskim.

Wzajemny obrót zwierzętami, produktami zwierzęcymi i przedmiotami, które mogą być roznosicielami zarazy, odbywający się z zachowaniem weterynarno-policyjnych przepisów, nie podlega innym dalszym ograniczeniom.

Zdrowe zwierzęta zatem pochodzące z wolnych od zarazy okolic jednego państwa mogą być wprowadzane bez dalszego ograniczenia do obszaru państwa drugiego i — o ile z przybyciem do miejsca przeznaczenia uznane będą za zdrowe przez organa państwa, do którego je wprowadzono, podlegają przepisom obowiązującym względem zwierząt tego ostatniego państwa.

A.

Stosownie do rozporządzenia wykonawczego z 31. grudnia 1907 Dz. u. p. Nr. 282, oraz reskryptu c. k. Ministerstwa rolnictwa z 31. grudnia 1907 L. 49.691/7109 muszą być zwierzęta w celu udowodnienia nie podejrzanego pochodzenia kryte urzędowemi świadectwami pochodzenia i zdrowia (paszportami) stwierdzającemi, że tak w miejscu ich pochodzenia, jakoteż w gminach sąsiednich, względnie granicznych rejonach gminy w ostatnich 40 dniach przed odejściem zwierząt, nie panowała żadna choroba zaraźliwa, co do której istnieje obowiązek donoszenia, udzielająca się rodzajowi zwierząt, na które wydano świadectwo (paszport).

Pojawienie się odosobnionych (sporadycznych) wypadków wąglika, szelestnicy, róży wąglikowej, lub wścieklizny w gminie sąsiedniej nie przeszkadza wprawdzie wydaniu świadectwa (paszportu), jednakże wypadki takie mają być w świadectwie (paszporcie) uwidocznione.

To samo tyczy się zarazy otrętu na częściach płciowych w razie wydania świadectw (paszportów) dla wołów i wałachów.

Dalej nie należy brać w rachubę zarazy parchów u owiec przy wydaniu poświadczenia na zwierzęta jednokopytowe i na odwrót zarazy parchów u koni przy wydawaniu poświadczeń na owce.

Świadectwo pochodzenia i zdrowia (paszport bydlęcy) na zwierzęta, które pochodzą z niezamkniętych obszarów i przeznaczone są do wprowadzenia do drugiego państwa, prócz należytego wypełnienia wszystkich rubryk paszportów, zaopatrzone być muszą w dowód, że zwierzęta niemi kryte są indywidualnie zdrowe, a nadto zawierać potwierdzenie, że dotycząca gmina i gminy sąsiednie, względnie rejony weterynaryjne (§ 1 ustęp 5 cytowanego rozporządzenia wykonawczego) są wolne od zarazy mogącej się udzielić rodzajowi zwierząt, na który wydano paszport.

Dla koni (z wyjątkiem koni wojskowych, będących własnością skarbu państwa), oraz bydła rogatego mają być wydawane paszporty pojedyncze (osobno na każdą sztukę) dla owiec, kóz i świń (o ile to nie sprzeciwia się postanowieniom obwieszczenia tutejszego z 14. stycznia 1908 L. 2 (dopuszczalne są paszporty zbiorowe).

Jeżeli paszport nie jest wydany w języku niemieckim, właściciel wprowadzonych zwierząt obowiązany jest postarać się o niemieckie przetłumaczenie treści, 3, 4, 5 i 6 rubryki paszportu; a do poświadczeń weterynarskich umieszczonych na paszportach w innym języku, ma być dodane niemieckie ich tłumaczenie.

Ważność świadectw pochodzenia i zdrowia (paszportów) trwa ośm dni.

Zwierzęta przewożone kolejami lub okrętami mają być przed załadowaniem zbadane przez lekarza weterynaryjnego ustanowionego przez państwo, lub innego lekarza weterynaryjnego przez władzę państwową specyalnie do tego upoważnionego, a wynik badania uwidoczniony w świadectwie (paszporcie).

Bydło rogate przeznaczone do chowu i użytku wprowadzane z targów jednego państwa do obszaru państwa drugiego musi być opatrzone specyalnymi znakami i zbadane przez weterynarza sprawującego nadzór targowy, a wynik tego badania, oraz znaki uwidocznione w dotyczącym paszporcie, który przedewszystkiem zawierać winien dokładny opis zwierzęcia.

Ponieważ według zarządzenia król. węg. Ministerstwa rolnictwa zwierzęta wprowadzane w obrocie drogowym do tutejszego obszaru przez graniczne powiaty węgierskie, jakoteż zwierzęta wprowadzane z targów bydlęcych, odbywających się w granicznych powiatach sądowych (Stuhlgerichtsbezirk) mają być przed przejściem granicy poddane badaniu król. węgierskiego weterynarza państwowego, przeto w myśl rozporządzenia c. k. Ministerstwa rolnictwa z 21. lutego 1908 L. 7834/941 zarządza się, że także ze zwierzętami, które z tutejszego obszaru w ten sam sposób wyprowadzane bywają w obrocie drogowym do krajów św. korony węgierskiej należy analogicznie postępować t. j. poddawać je przed przekroczeniem granicy oględzinom weterynarza państwowego.

Wszelkie koszta stąd wynikłe ponosić mają strony.

Pod względem wprowadzania koni wyścigowych wierzchowych i kłusaków z krajów św. korony węgierskiej pozostaje nadal w mocy przepis, który dotychczas obowiązywał, że takie konie mogą być kryte — bez względu, czy pochodzą z obszaru, z którego wyprowadzenie koni nie jest ograniczone lub zakazane, czy też z takiego, w którym obrót końmi jest zakazany lub ograniczony — w miejsce paszportów certyfikatami wystawionymi przez „Magyar lovar egytet“ (węgierski Jockey klub) lub przez „Urkocsisok szövetkozete“ (Związek jazdy panów).

Tego rodzaju certyfikaty mają być zaopatrzone pieczęcią i wizą odnośnego klubu, zawierać nazwisko i miejsce zamieszkania właściciela, dokładny opis konia, miejsce jego pochodzenia i przeznaczenia, jakoteż poświadczenie urzędowego weterynarza co do indywidualnego, niepodejrzanego stanu zdrowia zwierzęcia i że zakład, z którego zwierzę pochodzi, był w ostatnich 40 dniach wolny od zarazy.

Wprowadzanie zwierząt, które dowodnie przeznaczone są do produkcyj cyrkowych, ogrodów zoologicznych, zwierzyńców i podobnych zakładów i które z tego powodu nie mają styczności ze zwierzętami domowemi wchodzącemi w ogólny obrót, zależnem jest jedynie od przedłożenia poświadczenia weterynarza urzędowego co do indywidualnego, niepodejrzanego stanu ich zdrowia. Nadto muszą być takie zwierzęta przewożone kolejami oddzielnie od zwierząt przeznaczonych do zwykłego obrotu, okazać się zupełnie niepodejrzanemi przy oględzinach weterynarskich przy wyładowaniu, a ze stacyi odbiorczej odstawione bezpośrednio do miejsca przeznaczenia.

Pod względem wywozu koni wyścigowych wierzchowych i kłusaków, dalej zwierząt, które dowodnie przeznaczone są do produkcyj cyrkowych, ogrodów zoologicznych zwierzyńców, i t. p. zakładów do krajów św. korony węgierskiej mają analogiczne zastosowanie wyjątkowe postanowienia, które przyznano tym zwierzętom przy wprowadzaniu ich do królestw i krajów zastąpionych w Radzie państwa.

Do wydawania certyfikatów na konie wyścigowe wierzchowe i kłusaki powołane są w Przedlitawii: austryacki Jockey klub, wiedeńskie Towarzystwo wyścigów kłusem (Wiener Trabrennverein) i Klub jazdy panów we Wiedniu (Klub der Herrenfahrer in Wien).

Posyłki świeżego mięsa muszą być kryte certyfikatami potwierdzającymi, że pochodzą ze zwierząt, które przed i po rzezi poddane przepisanym oględzinom urzędowego weterynarza **uznane zostały za zdrowe.**

B.

Jak długo z powodu panowania pomoru (zarazy) świń istnieje niebezpieczeństwo rozwleczenia tej choroby, obrót trzodą chlewną podlegać będzie następującym specyalnym ograniczeniom.

1. Dotyczący Rząd jednego państwa dopuszczać będzie do wywozu **świnie użytkowe i hodowlane,** celem wolnego obrotu w drugiem państwie przy ścisłem przestrzeganiu przepisów zawartych w powołanem rozporządzeniu wykonawczem, a nadto jedynie pod następującymi warunkami:

a) Wywóz świń użytkowych i hodowlanych odbywać się może wyłącznie kolejami za każdorazowem pozwoleniem centralnej władzy państwa, z którego się zwierzęta wyprowadza.

b) Pozwolenie na wywóz może być udzielone tylko wskutek specyalnie wniesionej prośby i na takie świnie, co do których zostanie stwierdzone, że gmina, skąd one pochodzą i gminy sąsiednie, względnie weterynaryjne (§ 1 ustęp 5 powołanego rozporządzenia wykonawczego) są wolne od zarazy a zwierzęta zarówno w czasie jak i po upływie 40-dniowej obserwacyi okażą się zupełnie niepodejrzane.

c) Ta obserwacya będzie dopuszczalną jedynie w takiej gminie, która wraz z sąsiedniemi gminami, względnie rejonami weterynaryjnymi (§ 1 ustęp 5 cytowanego rozporządzenia wykonawczego) jest wolną od zarazy a nadto tylko wtedy, jeżeli będzie możliwe odosobnienie świń w sposób odpowiadający weterynarno-policyjnym wymogom.

d) Z rozpoczęciem obserwacyi mają być dotyczące zwierzęta trwale poznaczone przez państwowe organa weterynaryjne, utrzymywane razem i w ewidencyi przez czas trwania obserwacyi a stan zdrowia świń peryodycznie kontrolowany. O odbyciu bez zarzutu rzeczonej obserwacyi należy centralnej władzy zdać sprawę i wnieść prośbę o pozwolenie wywozu. Następnie muszą być zwierzęta ponownie opatrzone znakami uwidaczniającymi odbytą obserwacyą i bezpośrednio potem przetransportowane do załadowania w celu przewozu do miejsca przeznaczenia.

e) Dostawa zwierząt do najbliższej stacyi nadawczej, odbywać się ma drogami wolnemi od zarazy bez wprowadzania ich po drodze do zagród i t. d. Gdy stacya załadowania jest tak oddaloną od miejsca obserwacyi, że w razie pędzenia pieszo, załadowanie świń nie może się odbyć tego samego dnia, wówczas należy cały taki transport świń przewieźć do stacyi na wozach. Załadowanie zwierząt odbywać się musi w sposób wykluczający wszelkie niebezpieczeństwo ich zarażenia się.

f) Oględziny takiej nierogacizny bezpośrednio przed uwolnieniem z obserwacyi i przy załadowaniu w stacyi nadawczej wykonane być winne —

prócz wypadków wyjątkowych — przez tego samego weterynarza państwowego, który nadzorował zwierzęta w czasie obserwacyi.

2. Obrót **świniami rzeźnemi** normują przepisy artykułu XX. ugody powołanej na wstępie względnie postanowienia cytowanego rozporządzenia wykonawczego.

Pomijając przypadki, w których w myśl przepisów tego artykułu względnie rozporządzenia wykonawczego dozwolony **jest wolny obrót** tej kategoryi świń, mogą być w ogóle **zdrowe świnie rzeźne,** które pochodzą z wolnych od zarazy zagród (oddzielnych stajen i szałasów — räumlich selbständigen Stallungen und Szállásen), wprowadzane na targi konsumcyjne i do publicznych rzeźni drugiego państwa (w Galicyi tylko do Krakowa i Lwowa).

Wprowadzanie tego ostatniego rodzaju świń rzeźnych do miejscowości, w których nie ma targów konsumcyjnych lub publicznych rzeźni może mieć miejsce tylko za każdorazowem pozwoleniem Rządu drugiego państwa i pod warunkiem, że wprowadzane zwierzęta poddane zostaną rzezi pod nadzorem lekarza weterynaryjnego i w ogóle wśród okoliczności, wykluczających niebezpieczeństwo rozwleczenia zarazy.

3. Na paszportach winno być wyraźnie uwidocznione, czy nierogaciznę przeznaczoną do wywozu należy uważać za rzeźną lub za użytkową i hodowlaną, a nadto co do tych dwóch ostatnich kategoryj zaznaczone, że zwierzęta pozwolono wywieźć po myśli punktu 1. § 4. powołanego rozporządzenia wykonawczego.

Prócz tego ma być w paszportach wymienione pierwotne pochodzenie świń.

4. Świnie wprowadzone z przeznaczeniem na rzeź **muszą być wybite w ciągu ośmiu dni,** te jednakowoż sztuki rzeźne, które przywieziono pod warunkami ustępu 3, punktu 2 niniejszego obwieszczenia mają być poddane rzezi już w ciągu trzech dni, licząc oba powyższe terminy od dnia przybycia zwierząt do miejsca przeznaczenia, względnie o ile to tyczyć się będzie targów konsumcyjnych od dnia wpędzenia na targ.

C.

Posyłki zwierząt pochodzące z obszaru jednego państwa, jeżeli w drugiem państwie w miejscu przeznaczenia okażą się dotknięte zarazą, co do której istnieje obowiązek donoszenia, będą traktowani na równi, jak podobne posyłki, pochodzące z własnego obszaru i stosownie do tego mogą być zwracane do miejsca, gdzie je nadano.

Na życzenie właściciela pozwalać będzie kompetentna władza polityczna na spieniężenie dotyczących zwierząt przez poddanie ich natychmiastowej rzezi

w miejscu przeznaczenia, jeżeli rodzaj choroby na to pozwoli i będzie wykluczoną możność jej rozwleczenia.

Pozwolenie to będzie w regule tylko tam udzielane, gdzie stacya kolejowa połączona jest z rzeźnią torem kolejowym.

Przy sprawdzeniu zarazy może interweniować znawca z kraju pochodzenia zwierząt (§ 5 powołanego rozporządzenia wykonawczego), jeżeli zdąży przybyć na miejsce w ciągu 24 godzin.

W razie różnicy zdań co do rodzaju sprawdzonej choroby rozstrzyga wyższy organ weterynaryjny państwowy kraju przeznaczenia zwierząt, którego orzeczenie jest decydujące co do dalszego postąpienia.

Całkowite jednak załatwienie spornej kwestyi musi nastąpić najpóźniej w ciągu 48 godzin licząc od chwili zakwestyonowania transportu, a wszelkie koszta stąd wynikłe, ponosić mają strony.

D.

Zwierzęta wprowadzane z krajów św. korony węgierskiej podlegają w miejscu przeznaczenia oględzinom weterynarskim na koszt strony.

W obrocie kolejowym należy pod względem przepisanych oględzin weterynarskich uważać stacyę wyładowania za miejsce przeznaczenia zwierząt.

Strony, które w obrocie drogowym (pieszo, na wozach i t. p.) sprowadzają zwierzęta z krajów św. korony węgierskiej do królestw i krajów zastąpionych w Radzie państwa obowiązane są o nadejściu tych zwierząt do ich miejsca przeznaczenia donieść naczelnikowi gminy w ciągu 24 godzin, ten ostatni zaś winien o uczynionem doniesieniu zawiadomić w ciągu 24 godzin właściwą władzę polityczną I. instancyi, która zarządzić ma — o ile możności natychmiast po otrzymaniu zawiadomienia — weterynarskie oględziny wprowadzonych zwierząt.

Powyższe oględziny zwierząt wprowadzonych w obrocie drogowym, mogą być na życzenie strony wykonane bezpośrednio po przekroczeniu granicy, zamiast w miejscu ich przeznaczenia.

Okoliczność ta jednak nie narusza w niczem ciążącego na stronie obowiązku doniesienia.

W razie niebezpieczeństwa zarazy będzie w myśl reskryptu c. k. Ministerstwa rolnictwa z 21. lutego 1908 L. 7834/941 ewentualnie zarządzone, aby zwierzęta wprowadzane w obrocie drogowym badano wyłącznie już w miejscu przekroczenia granicy, przyczem ewentualną nadwyżką kosztów z powodu wysłania lekarza weterynaryjnego do granicy, zamiast do miejsca przeznaczenia ponosić będzie Skarb państwa.

Zwierzęta wprowadzone z zachowaniem przepisów, należy natychmiast przypuścić do wolnego obrotu, jeżeli przy oględzinach okażą się niepodejrzanemi pod względem weterynarno-policyjnym.

E.

Koszta weterynarskiego badania zwierząt i koszta dojazdów, do których ponoszenia obowiązane są strony, o ile się to tyczy obrotu drogowego, składane być mają z góry w dotyczącem c. k. Starostwie.

Natomiast pobór, zarachowywanie, jakoteż wypłata należytości za oględziny zwierząt w obrocie kolejowym odbywać się będzie w sposób dotychczas praktykowany przy oględzinach zwierząt racicowych na stacyach kolejowych t. j. ściśle według przepisów zawartych w tutejszem rozporządzeniu z 26. listopada 1898 L. 92.582 (Dz. u. kr. Nr. 108), przyczem za dokonanie oględzin zwierząt jednokopytowych i bydła rogatego (buhaji, wołów, krów, jałownika) pobieraną ma być należytość w wysokości 30 hal. od sztuki, zaś za oględziny mniejszych zwierząt (cielęta, owce, kozy i świnie) po 10 hal. od sztuki.

F.

Wprowadzanie zwierząt z krajów św. korony węgierskiej wbrew postanowieniom zawartym w rozporządzeniu ministeryalnem z 31. grudnia 1907 Dz. p. p. Nr. 282, względnie wbrew zarządzeniom władzy wydanych na podstawie tych postanowień jest zakazane.

Przekroczenia tych przepisów karane będą po myśli postanowień ustawy z 29. lutego 1880 Dz. p. p. Nr. 35 i z 24. maja 1882 Dz. p. p. Nr. 51.

To się podaje do powszechnej wiadomości z uwagą, że powyższemi postanowieniami uchylone zostają tutejsze obwieszczenia z 28. grudnia 1900 L. 125.755, 14. listopada 1902 L. 134.617, 2. kwietnia 1904 L. 46.960 i w ogóle wszystkie te rozporządzenia dotąd obowiązuzujące, które nie są zgodne z postanowieniami niniejszego rozporządzenia

Lwów, dnia 6. marca 1908.